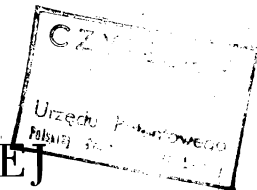

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1950 r.

URZĄD PATENTOWY

F 24 c 15/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33807

Kl. 36 a, 23/01

Václav A. Skokan

(Praga, Czechosłowacja)

Płyta pieca kuchennego

Udzielono z mocą od dnia 29 listopada 1947 r.

Nowoczesne oszczędnościowe paleniska kuchenne odpowiadają wprawdzie częściowo stawianym im warunkom, zwłaszcza w odniesieniu do zewnętrznego kształtu i położenia płyt, które są tak wykonane, iż zapobiegają możliwie najlepiej dopływowi zimnego powietrza do paleniska. Mimo tych zalet wspomniane płyty mają jednak bardzo poważną wadę, polegającą na tym, iż czyszczenie komory paleniska, a zwłaszcza płyt z pod spodu z popiołu i sadzy jest bardzo uciążliwe i praca ta, sama przez się prosta, często wykonywana być musi przez zduna. Powoduje to, że dla uniknięcia kosztów często w ogóle zaniedbuje się czyszczenie komory paleniska, a zwłaszcza samej płyty. Popiół i sadze, nagromadzające się z biegiem czasu pod końcowymi częściami płyt, tworzą warstwę izolującą, która przeszkadza bezpośredniemu stykaniu się płomieni z płytą tak, iż praktycznie biorąc przewodzenie ciepła odbywa się tylko w środkowej części paleniska. W palenisku oszczędnościowym można dokładnie zaobserwować dokąd sięgają płomienie i które miejsca są izolowane przez popiół i sadzę, w tych ostatnich bowiem płyty nie są wypalone.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest płyta kuchenna o budowie umożliwiającej łatwe jej

czyszczenie, co osiąga się zgodnie z wynalazkiem w ten sposób, że poszczególne płyty umieszczone są ruchomo w ramie pieca za pomocą zawiasów umocowanych na jednym końcu, podczas gdy drugi koniec jest swobodny tak, iż do czyszczenia płyty można łatwo podnosić.

Przedmiot wynalazku przedstawiony jest przykładowo na rysunku, gdzie fig. 1 uwidocznia schematycznie przekrój podłużny płyty, a fig. 2 — odpowiedni widok z góry.

Płyty kuchenne 1 posiadają na jednym końcu zawiasy 2, za pomocą których umocowane są wahlwie w występach 3 ramy pieca 4. Drugi koniec płyty 1 spoczywa swobodnie na ramie 4 tak, iż przez zwykłe wychylenie można podnosić płyty do oczyszczania. Swobodny koniec płyt może być przytrzymywany i przykrywany listwą 5, która jest tak umieszczona w ramie 4, że otrzymuje się możliwie nieprzerwaną powierzchnię płyty pieca.

Przez zwykłe zwolnienie listwy 5, wspólnej dla wszystkich płyt, można poszczególne płyty 1 wychylać na zawiasach 2 i następnie czyścić, co można wykonać w ciągu kilku minut, przy czym osiąga się tę korzyść, że całe dolne powierzchnie płyt mogą być uwolnione z sadzy i popiołu tak,

iż ciepło z paleniska przenoszone jest na całej powierzchni płyt, co umożliwia gotowanie nie tylko na środkowej części płyt, lecz na całej ich powierzchni, zapewniając tym samym oszczędność opału. Oprócz tego zapobiega się w ten sposób wypalaniu środkowej części płyt, a przez to i ich wyginaniu, które mogłoby spowodować powstanie nieszczelnych miejsc, przez które do komory paleniska wpływałoby zbędne powietrze.

Zastrzeżenia patentowe

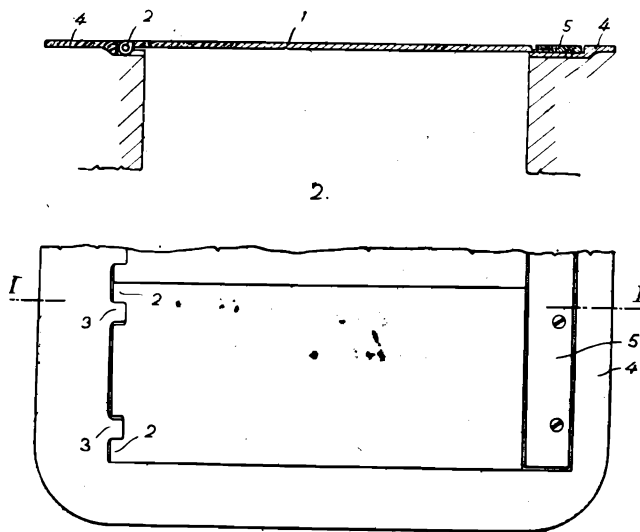
1. Płyta pieca kuchennego, znamienna tym, że

poszczególne jej płyty, z których się ona składa, są przy pomocy zawiasów osadzone jednym końcem w ramie pieca, podczas gdy drugi ich koniec jest swobodny, tak iż płyty te można dla czyszczenia łatwo podnosić.

2. Płyta według zastrz. 1, znamienna tym, że swobodne końce płyt przykryte są wspólną listwą, przymocowaną do ramy pieca.

Václav A. Skokan

Zastępca: inż. Jerzy Hanke
rzecznik patentowy

BIBLIOTEKA